

Ποτέ σου μὴ σεκλεμιστῆς, ὅ,τι νὰ χάσης προῖμα,
ἵατι ποτές τὰ πράματα ἀθροῶποι δὲν ἐκάμα
Νάξ. || Ποίημ.

Ἄργει νὰ ῥθῃ ἐκείνη ἡ μέρα
κ' ἦταν ὅλα σιωπηλά,
γιατὶ τὰ ἴσκιαζε ἡ φοβέρα
καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά

Δ. Σολωμ., 2.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιατῆς Πελοπν.
(Γαλατ.)

γιατράβα ἡ, Πόντ. (Οἶν.) δατράβα Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιατρὸς καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ.
-άβα. Πβ. κακὰς - κακάβα, Κοσμάς - Κο-
σμάβα, στρωματὰς - στρωματάβα, τσο-
πανός - τσοπανάβα κ.τ.τ.

1) Γυνή ἱατρὸς καὶ μάλιστα αὐτὴ ἡ ὁποία ἀσκεῖ τὴν
ἱατρικὴν με βότανα καὶ ἄλλα πρακτικὰ φάρμακα ἢ καὶ με
μαγικοθεραπευτικὰ μέσα. Συνών. βλ. εἰς γιατρὸς 4β.

2) Ἡ σύζυγος τοῦ ἱατροῦ. Συνών. βλ. εἰς γιατρὸς 5.

γιατράκας ὁ, Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιατρὸς καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ.
-ακας.

Εἰρωνικῶς, ὁ ψευδοῖατρός, ἀγύρτης. Συνών. κομπο-
γιανίτης.

γιατράκι τό, Κρήτ. Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γιατρὸς.

Ὁ νεαρὸς καὶ χωρὶς ἐπαρκῆ πεῖραν ἢ καὶ μόρφωσιν ἱατρὸς
ἐνθ' ἄν.: Ὁ γέρο Πυλῳίτης ἦτανε γιατρός με τὰ οὐλα του κι
ὄχι τοῦτα τὰ γιατράκια τὰ σημερ'νά, πού δὲν καταλαβαί-
ρουνε ποῦ τοὺς πᾶνε τὰ τέσσερα (=ἔχουν ἄγνοιαν τῆς ἐπι-
στήμης των) Γαργαλ. Συνών. γιατράκος 2, για-
τρίτσι, γιατρίτσος, γιατρουδάκι, για-
τρουδάκος, γιατρούδι, γιατρουλάκι,
γιατρουλάκος, γιατρούλης.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιατράκης Ἀθῆν. Αἴγιν.
Θεσσ. (Λάρ.) Κρήτ. (Ἀγία Βαρβάρα. Ἀμάρ. Ἡράκλ. Μα-
λεβίτζ. Μοῖρ. Σητ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Πάτρ.)

γιατράκος ὁ, πολλὰχ. γιατράκους βόρ. ιδιώμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γιατρὸς καὶ τῆς ὑποκορ. κατὰλ.
-άκος.

(I) Γιατράκι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐχουμε καὶ μεῖς
ἔς τὸ χωριό μας ἓνα γιατράκο πού μᾶς τηράει κάθε Τετράδῃ ἔς
τὴν Κοινότητα (Τετράδῃ = Τετάρτῃ, Κοινότητα = κοινο-
τικὸν γραφεῖον) Πελοπν. (Δίβρ.)

(II) Εἶδος μικρᾶς πλατάνου Μῆλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Ζάκ. Θεσσ. (Λάρ.) Μακεδ.
(Θεσσαλον.) Πελοπν. (Γύθ. Καλάμ. Κόρινθ. Μάν. Οἶτυλ.
Ὀλυμπ.) Στερελλ. (Λαύρ. Μαρκόπ. Νάυπακτ.) Χίος καὶ ὡς
παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιατράκους Εὐβ. (Στεν.)

γιατρεία ἡ, γιατρεία Εὐβ. (Βρύσ.) Καλαβρ. (Μπόβ.)
Κάρπ. Κύπρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν.
Τραπ. κ.ά.) γιατρεία Τσακων. γιατρεία κοιν. γιατρε-
γιά Τῆλ. γιατρεῖα Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον
Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κοζ. κ.ά.) γιατρείγια Εὐβ. (Λι-
χὰς Στρόπων. κ.ά.) Ἡπ. (Λεῖα Μαργαρ. Πάργ. κ.ά.) Κρήτ.
(Μεραμβ. Μονοφάτσ. κ.ά.) Πελοπν. (Αἰγιάλ. Βερεστ. Γαρ-

γὰλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.) — Λεξ. Περίδ. Μπριγκ. για-
τρεῖα Σκῦρ. διατρεία Κάρπ. Κάσ. γιατρεία Χίος (Μεστ.)

Τὸ Βυζαντ. γιατρεία καὶ γιατρεῖα, τοῦτο δὲ
ἐκ τοῦ ἀρχ. ἱατρεία. Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ γ εἰς τὸν
τύπ. γιατρείγια πβ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2,327. Διὰ
τὸν τύπ. διατρεία πβ. λ. γιά.

1) Θεραπεία, ἱασις κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κε-
ρασ. Οἶν. Τραπ. κ.ά.) Τσακων.: Αὐτὴ ἡ ἀρρώστια δὲν ἔχει
γιατρεία. Πήγαινε ἔς τὸ νοσοκομεῖο νὰ βοῇς τῇ γιατρείᾳ
σου. Τοῦτο τὸ βάσανο πού με βοῇκε δὲν παίρνει γιατρεία
κοιν. Διάκα σ' οὐλοῦς τοὺς γιατροὺς γιὰ νὰ βοῶ τῇ γιατρείᾳ
μου Πελοπν. (Γαργαλ.) Τούνη ἡ ἀρρώστια δὲν ἔχει γιατρεία
Μεγαρ. Δὲν ἔει γιατρεῖα Μακεδ. (Βόιον) Τοῦτο πού μου ἔκαμε
τσείνος ὁ ἀχρόνιστος δὲν ἔχει γιατρεία Μέγαρ. Ἀπὸ για-
τρείαν ἢ παῖρ' Πόντ. (Τραπ.) Τὸ κακὸν ἐγέν'τον, γιατρείαν
ἢ παῖρει (Κερασ.) Τσάξ'σι τοῦ πονδάρ' κι δὲ βροῖσζ' για-
τρεῖα Μακεδ. (Γήλοφ.) Ὁ Νικόα ὁ ὅ'ν' ἔχον γιατρεία (ὁ
Νικόλας δὲν ἔχει θεραπείαν) Τσακων. Σὲ κεινὰ χρωστῶ
ῥὼ τῇ γιατρείᾳ μου Α. Κρήτ. Θὰ τὸν ἀναρροπάρουν οἱ
Ἀναράες τσ' ἔν' ἔχει πλιὸ διατρεία Κάρπ. Πῆγ' ἔς τὸν ἄλ-
λον γιατρὸ νὰ τοὺν γιρέφουν κι δὲν ἡδῶ γιατρείγια π'θινὰ
(γιρέφουν = γερέφουν = θεραπεύσουν) Στερελλ. (Παρνασσ.)
Θιγέ μου, δῶσ' τον τὴν ὑγειάν σου, ὡς δίνεις κ' ἐμέναμ-
με τοῦτον δὴγ-γιατρείᾳμ-μου Ἀστυπ. Νταμιλᾶς κακὸς νὰ-ν-
τόνε βαρέση καὶ γιατρείγια νὰ μὴν ἔχη! (ἀρά νταμιλᾶς =
ἡμιπληγία) Πελοπν. (Βερεστ.) Γιατρεῖα νὰ μὴ δῇ! (ἀρά)
Σκῦρ. || Παροιμ.

Ὁποῖος λέει τὸν πόνο του βρίσκει τῇ γιατρείᾳ του
(ὁ ἀνακρινῶν εἰς φιλικὰ πρόσωπα τὰς στενοχωρίας του ἀνα-
κουφίζεται) πολλὰχ. Πβ. ἀρχ. Παροιμιογρ. 2,759 (ἐκδ.
Leutsch-Schneidewin) «λύπης δὲ πάσης γίγνεται ἱατρὸς
χρόνος» || Ἀσμ.

Ἡ ἀγάπη νὰ καρφίτσα, ἀτσελώνει ἔς τὴ γαρδιά
τσαὶ μὴ ἀτξέλωσε τσαὶ μένα τσαὶ δὲν ἔχω γιατρεία
Ἄνδρ.

Δέρτι καὶ πόνος με κρατεῖ, κοδεύγει νὰ ποθάνω,
ἔς τὸ νόνο βρίσκω γιατρείγια, ἔς τὸ δέρτι εἶδα νὰ κάνω;
Κρήτ. Τὸ δίστιχ. εἰς παραλλαχ. καὶ ἀλλαχού.

Γιὰ μιὰ γειτονοπούλα μου ἔπεσα νὰ πεθάνω
κινῶ καὶ πάω ἔς τὸ γιατρὸ νὰ βοῶ τῇ γιατρείᾳ μου
Πελοπν. (Αἰγιάλ.)

Παίρνω καὶ πάω ἔς τὸ γιατρὸ νὰ βοῶ τῇ γιατρείᾳ μου,
γιατρός μου εἶπε: κάθησε ν' ἀνοίξω τὰ χαρτιά μου
Πελοπν. (Ἀργ.) Συνών. γέρεμα, γερεμός, γιά-
τρεμα, γιατρεμονή, γιατρεμός. 2) Τὸ μέ-
σον πρὸς θεραπείαν νόσου ἢ κακοῦ, κυριολ. καὶ μεταφ., κοιν.:
Δὲν ὑπάρχει γιατρεία γιὰ τὸν καρκίνο κοιν. Ἰγὼ βοῇκα για-
τρεία γιὰ τὴ φαγούρα Εὐβ. (Ἀκρ.) Ξέρω ῥὼ τῇ γιατρείᾳ
τση Θανάσως. Ἀντρα θέλει! Πελοπν. (Γαργαλ.) Ξέρω ῥὼ
τ' γιατρεία τ' ποῖα εἶναι, μὰ λέου νὰ μὴ βάρου τοῦ ματσούζ'
Εὐβ. (Ἀκρ.) Δὲν ὑπάρχει γιατρεία γιὰ τὴν κατάσταση κοιν.
Μᾶς τὰ πῆραν ὅλα, δὲν εἶχαμ γιατρεῖα Μακεδ. (Βόιον)
Ξέρω τῇ γιατρείᾳ του, μὰ δὲν ἦρθε ἡ ῥ-ῶρα νὰ τὴν εἰπῶ
Πελοπν. (Μαργέλ.) || Ἀσμ.

Μπαίν-νονγ- γιατροί, βγαίν-νονγ-γιατροί, τῇ γιατρείᾳ
-δὲ βρίσκουν
Νίσορ.

γιατρείο τό, Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κοντο-
γόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γιατρείου
Ἀλόν.

Τὸ οὖς. *ιατρεῖον*.

Αἰθουσα ἢ ἄλλος χώρος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἱατρὸς δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς πρὸς ἐξέτασιν ἐνθ' ἄν.: *Νὰ πᾶς 'ς τὸ γιατρεῖο, νὰ σ' ἀνοίξῃ 'φτοῦν' τὸ λουθουνάρι ὁ γιατρὸς (λουθουνάρι = δοθιήν) Γαργαλ. Θὰ πάου τοῦ προντ' 'ς τοῦ γιατρεῖου, νὰ μὴ ξιτάξ' οὐ γιατρὸς 'Αλόνν.*

γιάτρεμα τό, πολλαχ. *γιάτρεμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *γιάτρεμα* βόρ. ἰδιώμ. *δᾶτρεμα* Πόντ. (Ίμερ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.).

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. οὖς. *γιάτρευμα*, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. Δουκ. εἰς λ. *θαροπαμός*.

Γιάτρεια 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γιατρεμονή ἡ, Πόντ. (Οἶν.).

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατρεύω* καὶ τῆς παργωγ. καταλ. -*μονή* εἰς Πόντον, περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1912), 6. Πβ. τὸν αὐτόν, Ἀθηνᾶ 24 (1912), 7.

Γιάτρεια 1, τὸ ὅπ. βλ.

γιατρεμός ὁ, σύνηθ. *γιατρεμὸς* βόρ. ἰδιώμ. *γιατρεμ-* -*μός* Χίος (Φυτ.) *διατρεμὸς* Κάρπ. Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γιατρεύω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *διετρεύω*. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

Γιάτρεια 1, τὸ ὅπ. βλ., σύνηθ.: "Οἱ οἱ γιατροὶ τὸν εἶ-
-*dane* καὶ *γιατρεμὸ* δὲν ἔχει σύνηθ. Τὸν εἶδανε πολλοὶ γιατροὶ
καὶ εἶπαν πὼς δὲν ἔχει *γιατρεμὸ*, πὼς θὰ πεθάνῃ Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) "Ἐνα τέτοιον σπυρὶ δὲν ἔχ' *γιατρεμὸ* Λέσβ.
(Πάμφιλ.) Δὲν ἔχ' *πιά* *γιατρεμὸς* αὐτὸ τοῦ χέρ' Εὐβ. (Ἀκρ.)
Φίβγα, νὰ *φίβγουμι*, ἀδιωφέ, αὐτὴ *τρύπ'σι* *κι* ἀπ' ἀλλοῦ,
γιατρεμὸ δὲν ἔχει (ἐκ διηγ.) Μακεδ. (Καστορ.) || Ἄσμ.

Λαβώσαν τὴ *Γιαννάκαινα* 'ς τὸ χέρι καὶ 'ς τὸ πόδι,
καὶ *μπαινοβγαίνον* οἱ *γιατροὶ* καὶ *γιατρεμὸς* δὲν ἔχει
Πελοπν. (Βασαρ.)

Γιατροὶ νὰ *τόγ-γιατρεύουσι* *τσαί* *γιατρεμὸμ-μὴν* ἔσθ!
Μεγίστ. β) "Ιασις ψυχικοῦ πάθους, παρηγορία θλίψεως
σύνηθ.: "Ὁ πόνος μου δὲν ἔχει *γιατρεμὸ* Σίφν. || Ἄσμ.

Σῦρε, *παιδί* μου, 'ς τὸ καλὸ, καὶ σὺ ἀρρωστία δὲν ἔχεις,
μιὰ κόρη σὲ *βαλάδωσε*, καὶ *γιατρεμὸ* δὲν ἔχεις
Λευκ. || Ποίημ.

... "Ὀλ' οἱ *γιατροὶ* τὸ *λένε*

πὼς ἔχει *πάθος* τῆς *καρδιᾶς* καὶ *γιατρεμὸς* δὲν ἔχει
Σ. Περесиᾶδ., Ἐσμέ, 22. 2) *Γιάτρεια* 2, τὸ ὅπ. βλ.,
σύνηθ.: Ἄσμ.

Μπαίνουν καὶ *βγαίνουν* οἱ *γιατροὶ* καὶ *γιατρεμὸ* δὲ *βρί-*
-*σκουν*
Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Τὸν *παραστέκουν* οἱ *γιατροὶ* καὶ *γιατρεμὸ* δὲ *βρίσκουν*
Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Καὶ τὸ *γυαλὶν* ὡσὰ *ραγῇ*, *πιὸ* *διατρεμὸ* δὲν ἔχει
Κάρπ.

γιατρευτικός ἐπίθ., Λεξ. Βάιγ. κ.ά. Θηλ. *γιατρευτικὴ*
Λεξ. Βλαστ., 402 *γιατριφ'κὴ* Μακεδ. (Βελβ.) Οὐδ. πληθ.
γιατρευτικὰ πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. *ιατρευτικός*. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ.

1) Θεραπευτικός, ἱματικός Μακεδ. (Βελβ.) Λεξ. Βάιγ.
κ.ά. 2) Οὐς. α) Θηλ., ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη. Λεξ. Βλαστ. 402.
β) Οὐδ., ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἱατροῦ πολλαχ.

γιατρεύω κοιν. *γιατρεύον* βόρ. ἰδιώμ. *γιατρεύω* "Ανδρ.

Θήρ. Κάρπ. Κρήτ. Κύπρ. Κῶς Λέρ. Μέγαρ. Μεγίστ. Χίος
κ.ά. *γιατρεύον* Εὐβ. (Βρύσ. Κονίστρ. Κουρ. Ὁξύλιθ. κ.ά.)
Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) *γιατρεύω* Κύπρ. Κῶς
γιατρεύω Κύπρ. *γιατρέβω* Κύπρ. *γιατρέγουω* Καλαβρ.
(Μπόβ.) *γιατρέγγω* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γιατρεύου* Σαμοθρ.
γιατιεύου Σαμοθρ. *διατρεύω* Κάρπ. Κάσ. *δᾶτρεύω* Πόντ.
(Ίμερ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *γιατρεύω* 'μα Τσα-
κων. (Χαβουτσ.) *γιατρεύω* 'μα Τσακων. (Χαβουτσ.) *για-*
τρέγγουω ἐνι Τσακων. (Πραστ.) Μετοχ. *γιατρευτέ* Τσακων.

Τὸ Βυζαντ. *γιατρεύω*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. *ια-*
τρεύω. Βλ. Γαδάρ. διήγ. στ. 205 (ἐκδ. Wagner, σ. 130).
'Ὁ τύπ. *γιατρεύω* καὶ εἰς Ἐρωτόκρ. (ἐκδ. Σ. Ξαν-
θοῦδ.) Α 138, 1744, Γ 1632. Περὶ τοῦ τύπ. *γιατρεύω*
βλ. ἀφιέρ. εἰς Χατζιδ., 95. Ἐκ τούτου ὁ τύπ. *γιατρεύω*
δι' ἄνομ.

1) Θεραπεύω, ἰώμαι κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ.
(Ίμερ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Πραστ.
Χαβουτσ. κ.ά.): *Πήγαινε* 'ς τὸ *γιατρεὸ* νὰ σὲ *γιατρέψῃ*. *Ξέ-*
ρει καὶ *γιατρεύει* τὸν *πονόματο*. Ἡ *πενικιλλίνη* *γιατρεύει*
πολλὰς ἀρρώστιας κοιν. Ἐκαὶ καὶ τὴ *γιάτρισσα* 'ς τὸ *χω-*
ριό, *γιάτρενα* τὴ *χρυσῇ* Πελοπν. (Δίβρ.) Ἐπῆραν τοὺς 'ς τὸ
σπίτιν, τοὺς *ἐγιατρέψασιν* *τξαί* τοὺς *ἐτδοιμίσασιν* Χίος (Πι-
σπιλ.) *Πῆμ' ἔνα* *ψιφτουγιατρεὸ* *κι* *πιρίμιν* νὰ *δοῦν* *γιατρέψ'*
Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἐχ' *γιατρέψ'* *κόσμον* *κι* *κουσμάξ'* αὐτόθ. *Εὐ-*
τὸς *γιατρεὸς* *εἶναι* *γαλός*, *γιατρεύει* *γι-οῦλ-λους* τοὺς *ἀρρώ-*
στους Κῶς Ἐχω *γιατρεμένους* *ἀμέτρητοι* Σῦρ. *Τὸ* 'ραφαν
τοῦ *πιδι* *κι* *μὴ* *κιρὸν* *γιατρεύ'κιν* (=ἐθεραπεύθη) Μακεδ.
(Βελβ.) *Τὴ* *χρυσάφιδα* τὴν *ἡγιατρεύανε* 'ς τὰ *λιέματα* τοῦ
φεγγαριου (*χρυσάφιδα* = ἱκτερος, *λιέματα* = *λιγέματα* =
περίοδος τῆς λειψοφώτου σελήνης) Εὐβ. (Στρόπον.) Ἐν *ἐμ-*
βοροῦσαν οἱ *ζατροὶ* νὰ *τόγ-γιατρέψον* Κάρπ. (Ἐλυμπ.) Ἡ
θειά-Σταμάτω ἡ *Κοσσυφίνα* ἦτανε *πραχτικὴ* *γιάτρισσα* καὶ
γιάτρενε καὶ τὸ *κακὸ* *σπυρὶ* *ἀκόμα* (*κακὸ* *σπυρὶ* = ὁ *ἄνθραξ*)
Πελοπν. (Γαργαλ.) *Μὴ* *γιάτρεμι* οὐ *βλάχους* τοῦ *πονδάρι* *μ'*
Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Ἦ'* *ἐκ* *ἐχον* *γιατρευτέ* *μέ* 'αἰ (τὸν *εἶχα* *θε-*
ραπεύσει *μέ* *λάδι*) *Τσακων*. *Νὰ* *μὴ* *ζάη* *ἀρρωστε*, *νὰ* *ζάη*
γιατρευτέ *πλέα* *στραγιώτα* (*νὰ* *μὴ* *πάη* *ἀρρωστος*, *νὰ* *πάη*
πλέον *ύγιης* *εἰς* *τὸν* *στρατὸν*) αὐτόθ. *Τοῦ* *κάψ'μου* *γιατρεύετι*
μὴ *τ'χουραλ'φῇ* (=χωρναλοιφῇ=ἀσβεσταλοιφῇ) Εὐβ. (Στρό-
πον.) "Αι-*Πανδελέμονα*, *διατρε* τοῦ *κόσμον*, *ἀποῦ* *διατρεύ-*
γεις *τις* *καρδιᾶς* *τσαί* *διασκορπᾶς* τοὺς *πόνους*, *διάτρεψε* *τὸ*
δοῦλο τοῦ *Θεοῦ* (ἐξ ἐπιδ.) Κάσ. *Μὴ* *φράφον* *ποῦ* *τοῦ* *ζ'μα-*
τᾶμ' *γιατρεύουμι* *τὰ* *λ'κουσκισμένα* *τὰ* *πράτα* (*φράφος* = τὸ
δένδρο *μελία*, *ζ'ματᾶμι* = *ζεματᾶμε* = *βράζομε*, *λ'κουσκι-*
σμένα *πράτα* = τὰ *τραυματισμένα* *πρόβατα* *ἀπὸ* *λύκους*)
Θεσσ. (Σταγιάδ.) *Τὸ* *παῖν* *εἶμ'-ματ-τιασμένον* *τξαί* *πρέπει*
νὰ *γιατρευτῇ* Χίος *Ξεζ-ζεугαρώθη* *τσην* ὁ *κακόμοιττος* *γιὰ*
νὰ *πάη* *νὰ* *γιατρέψῃ* *τὸ* *παῖν* *δου* (*ξεζ-ζεугαρώθη* *τσην* =
ἐπώλησε *τὰ* *βόδια* *του*, *κακόμοιττος* = *κακόμοιρος*) Κῶς
(Καρδάμ.) || Παροιμ.

Βάθρακας *ξικολιασμένους* ἄλλον *βάθρακα* *γιατρεύει*
(ἐπὶ τῶν βοηθούτων ἄλλους παρὰ τὴν ἰδικὴν τῶν ἀνάγκην
καὶ ἀδυναμίαν) Θεσσ.

"Αν *εἶδεν* ὁ *λύκος* *γιατρεῖαν*, *ἐγιάτρευκεν* *τόλ-λύκον* *του*
(ἐπὶ τῶν ὑποσχομένων βοήθειαν εἰς ἄλλους, ἐνῶ αὐτοὶ εἶναι
ἀνίσχυροι. Πβ. τὴν ἀρχ. «ὁ τῶν ἄλλων ἱατρὸς ἔλκεσι βρύων») *Κύπρ.*

Σώπα *παραποινάριχο* *κι* ὁ *κόσμος* *δὲν* *ἐχάθη*
καὶ *μέ* *τὰ* *βότανα* *τῆς* *γῆς* *γιατρεύονται* *τὰ* *πάθη*
(ἐπὶ τῶν συμβουλευόντων ὑπομονὴν) Ἀθῆν.

